

Det vil saaledes bl. a. være særdeles ønskeligt at kunne gaa over til at fastsætte Rationerne af Grøntsager, Kartofler og desl. til hvert Maaltid efter Vægt, medens de i de nuværende Bespisingensreglementer ere normerede med et bestemt Beløb i Øre.

De paatænkte Forandringer ville medføre en Merudgift af ca. 3,000 Kr. for Udrustningskontoens og ca. 365 Kr. for Elevskolens Vedkommende, med hvilke Beløb de paagældende Konti derfor søges forhøjede.

I Henhold hertil tillader jeg mig derfor at anmode det ærede Udvalg om at ville foranledige, at der til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1909—10 paa mine Vegne stilles følgende Ændringsforslag til § 23 I, nemlig:

Til I. c. Elevskolen.
 Summen 57,607 Kr. 92 Øre forhøjes med ..... 365 Kr.
 Til K. a. Øvelsesudrustninger.
 Summen 910,000 Kr. forhøjes med ..... 3,000 Kr.

N. NEERGAARD.

T. B. Cold.

Til Folketingets Finansudvalg.

118

Marineministeriet. København, den 28. Januar 1909.

Fra fhv. Filialbestyrer ved Orlogsværftet E. M. Weng, der efter en Tjenestetid af næsten 22 Aar — nemlig fra den 1ste Februar 1888 til Udgangen af 1904 — i Filialbestyrerstillingen afgik fra Værftet, har Ministeriet gentagne Gange modtaget Andragende om aarlig Understøttelse.

De nærmere Omstændigheder ved hans Afgang fra Værftet var følgende:

Af forskellige Grunde ansaa Orlogsværftet det for ønskeligt fra den 1. Januar 1905 at sammendrage den Filialbestyrerbestilling, som den paagældende beklædte, med en anden lignende Stilling, hvorfor Filialbestyrer Weng blev opsagt til at fratræde med Udgangen af 1904. Der blev samtidig tilbudt ham en i pekuniær Henseende tilsvarende Stilling som ugelønnet Arbejder ved Hovedmagasinet i Stedet for den maanedslønnede Filialbestyrerstilling, men denne Ansættelse afslog han at modtage, dels fordi han ansaa denne Forandring som medførende en Tilbagegang for ham til en langt mere underordnet Stilling, dels fordi han ikke troede sig stærk nok af Helbred til at paatage sig det med den tilbudte Plads ved Hovedmagasinet formentlig forbundne legemlige Arbejde, da han i Filialbestyrerstillingen væsentlig kun havde udført Kontorarbejde.

Som Motiver i sine ovennævnte forskellige Andragender til Ministeriet om aarlig Understøttelse af Statskassen anførte han bl. a. — foruden sin formentlig uberettigede Fjernelse fra sin mangeaarige Stilling som Filialbestyrer —, at han gentagne Gange var kommen til Skade med det højre Knæ under Arbejdet paa Værftet. Disse Motiver mente Ministeriet imidlertid ikke at kunne tillægge tilstrækkelig Betydning, hvorfor man paa det givne Tidspunkt afslog hans Andragende, og samme Opfattelse deltes ogsaa af Folketingets Finansudvalg, idet det ærede Udvalg ikke gjorde Indstilling om to — henholdsvis i Januar 1907 og Januar 1908 — til Rigsdagen indbragte Andragender fra den paagældende om lignende aarlig Understøttelse.

Filialbestyrer Weng har imidlertid atter i Juli Maaned d. A. henvendt sig til Ministeriet og gjort dette bekendt med, at han paa Grund af Sygdom og andre sørgelige Forhold sidder i meget trykkede pekuniære Kaar.

I Betragtning af, at hans Afgang fra Værftet — efter hans næsten 22-aarige Tjenestetid — jo i nogen Grad kan siges at skyldes ham utilregnelige Aarsager, og da hans Helbredstilstand med Aarene — han er nu ca. 51 Aar